

DODYMAĆ (1) *vb impf*

3 *pl praes* dodymają.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Dodmuchiwać np. za pomocą miecha, nadymać więcej powietrza; addere a. adhibere pulmonibus a. lateribus vim, explere mensuram a. modum soni a. vocis a. tenoris, implere tubam a. tibiam flatu, inflare maiore vi tubam, inflare vehementius, intendere sonorum gradus Cn:

Przen:

Zwrot: »[komu] dobrej myśli dodymać« = podniecać, podsycać czyjąś pychę; schlebiać: A pątrz owych wårterzow co z miełzki biegáią/ Iáko im [ludziom pełnym pychy] dobrej myśli pięknie dodymáią. RejWiz 168v.

Formacje pochodne cf DAĆ.

LZ